

и живееше в София.

От многото среди, които сме имали, след завършване на училището, разбрах от него, че смята за нищожно онова, което е писал в училището и се срамува от това писане. У него беше настъпил прелом след като постъпи в железниците. Това е станало през годините 1937-1938.

След разстрелването му бях из Пирина през август 1942 година. Там попаднах на разговор с хора от неговия род. От тях разбрах, че Ванцаровото семейство се делело на две по политическите си разбирания. Докато бащата бил дворецов човек, децата му и другите хора от семейството били прогресивни.

Гр. Перник, 5 ноември 1948 год.

